

All Inclusive i Syden

Smart eller ikke?

All Inclusive - er det toppen av lykke i forhold til ferie, eller?

Det høres så flott ut med *All Inclusive* i reklamen, og det virker til å være en super løsning for ferielommeboka, men kan man være trygg på at ikke feriekostnadene likevel gjør et uventet innhugg i familieøkonomien?

Vi for vår del hadde en mindre positiv opplevelse med *All Inclusive* for mange år siden på landjorda, og ikke til sjøs vel og merke, i *Tyrkia*.

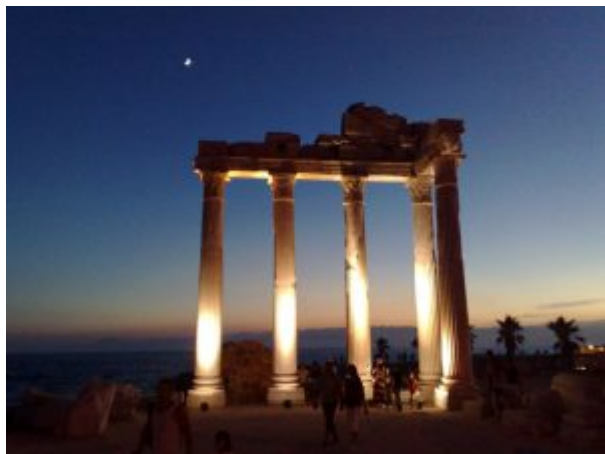
Våre erfaringer var muligens gått helt ut på dato? Kanskje dette burde prøves på nytt?

Og kanskje er det helt supert?

Det ble mange spørsmål her som må få et svar.

All Inclusive Tyrkia.

Med et knapt feriebudsjett og stor solhunger etter en trasig vinter i *Fredrikstad* måtte vi bare bort. *Tyrkia* var målet og *Side* ble byen. Denne destinasjonen var på dette tidspunktet et populært reisemål.

Siden lommeboka ikke var smekkfull akkurat, og vi skulle ha med vår datter og en venn kunne vi ikke akkurat velge på øverste klasse, så valget falt på to rom på et trestjerners hotell for en periode på to uker. Hotellet var egentlig helt OK, med grei beliggenhet, fint basseng med håndklemafia, tyrkisk bad og helt greie rom.

Det var på denne turen vi fant ut at denne formen for ferie aldri skulle gjentas. Ikke på grunn av at hotellet var dårlig, eller at massørene i det tyrkiske badet brakk et ribben på min kone første dagen, men på grunn av matopplevelsen og alle de begrensningene et slikt opphold fører til. Det endte vel egentlig med en flukt fra konseptet.

Tenk deg en restaurant rett innenfor bassengområdet, svette gjester i badebukse og bikini fulle av solbadolje ved lunsjtid, og feking med koldtbordet og brødet. Ikke særlig appetittlig.

Egentlig var det var mye god mat til lunsj, men ukemenyen ble repetert hver uke. Kunne ikke de ansvarlige ha mer fantasi? Vinen var en billig variant på fat, og valget var mellom rød eller hvit.

Middagen var omtrent i samme duren, men noen hadde tatt å seg klær.

Det har gått mange år siden den traumatiske opplevelsen i *Tyrkia*, basert på drømmen om å ha en ferie som skulle holde seg innenfor et stramt budsjett.

Den siste *All Inclusive* testen.

Fortsatt virker det som om *All Inclusive* er en populær ferieløsning, så vi fant ut at vi burde jo ta en ny sjekk for å finne ut av dette en gang for alle, selv om vi hadde lovt oss selv at det skulle vi aldri gjøre med unntak av på cruiseskip. Denne gangen ble valget på noen andre premisser.

- Ferien skulle være på vår fantastiske naboøy *Tenerife*, og ikke hjemme på *Gran Canaria*
- Kun tre overnattinger som en del av en lengre tur.
- Hotellet skulle ha 5 stjerner med krav til antrekk ved måltidene
- Det skulle aldeles ikke være billig.

Valget av testobjekt.

Hotellet ble funnet på en fantastisk plass med mange flotte hoteller og strender. *Costa Adeje* var stedet. Ikke akkurat det rimeligste stedet på *Tenerife*.

theislandsinthesun.com

Jeg skal ikke klage på mat, bassenger eller rommet. Det var tipp topp. Selv om buffet/buffé til tre måltider ikke er min favoritt. Jeg foretrekke en sammensatt meny av **noen** som har peiling på mat, så det ikke bare blir en salig røre på en tallerken. Likevel - maten var super, både hummer og vaktel.

Hotellet hadde også fått med seg at dette med buffet ikke var noe alle ønsket, så de hadde en egen ordentlig restaurant hvor du så klart måtte betale for serveringen.

Drikke på *All Inclusive*.

Det som derimot var noe pussig på et femstjerners hotell, hvor toppakken av *All Inclusive* var relativt dyr, var at her var det heller ikke noe vinvalg, kun hvit, rød eller rosé. Hvit og rosé ble bare plassert på bordet, men hvis du valgte vin fra vinkartet (til vanlig pris) kom de med vinkjøler. Med andre ord så fikk vi en følelse av at de med hvitvin uten kjøler var noen gjerrige typer, og kanskje med rette. Man følte seg dermed ikke helt vel. Skulle vi ha bodd der i en eller to uker, hadde vi nok gått over til vann til måltidene eller valgt fra vinmenyen, for den inkluderte vinen var ikke noen minnerik opplevelse. Hvorfor kunne de ikke hatt noen alternativer, og respektert gjestene uten forskjellsbehandling?

Hvis man skulle ha en drink i baren var det også begrensninger for hva vi med det gildeste armbåndet kunne få. Hvorfor

det? Drikkevarer koster jo omtrent ingen ting på en *Kanariøy*.

Nei - jeg trenger ikke å dra på et femstjerners hotell for å føle meg som en annenklassers hotellgjest.

Nå høres det kanskje ut som om jeg er alkoholiker og kun har alkoholholdig fludium som fokus, men det er ikke slik. En del av en fin ferie for meg er jo også å kunne få et glass med god vin til maten og kanskje en drink i baren, for å sette en spiss på oppholdet.

Antrekk

Et femstjerners hotell med krav til antrekk ble heller ikke som forventet. Joggebukse og slippers var helt OK. Det var vel kun oss to på hotellet som pyntet oss til middag. Det var ikke forventet, og for min del som liker litt stil, var det en nedtur. Det er i denne sammenheng godt mulig at jeg er en pompøs, gammeldags sur gubbe.

Hva er så ellers galt med All Inclusive?

Stort sett alt, spør du meg. Hvis du har hatt et stort innhugg i lommeboka for å finansiere en flott ferie, eller har budsjettbegrensninger, vil du kanskje forsøke å utnytte hotellet fullt ut. Spise alle måltider der, bruke hotellets bar, nyte hotellets bassenger, delta på hotellets aktiviteter og så videre.

Hva fører så det til? Jo – hotellet kunne jo vært hvor som helst i verden. Om en er i *Italia, Hellas, USA* eller på *Tenerife* blir jo akkurat det samme. En får jo ikke med noe av det som stedet har å tilby. Hverken av opplevelser, kulturliv, matkultur, bylivet, restaurantene, nattelivet, stendene eller noe som helst. Å drive barer, restauranter og butikker i nærheten av slike turistmaskiner kan umulig være særlig lukrativt. Og uten dem har man heller ikke noen fluktmulighet.

Drosjenæringen kan jo heller ikke ha det særlig bra, for folk blir jo kun på hotellet.

Noen tar muligens en organisert bussutflukt via reiseselskapet, eller fra en lokal arrangør. Hva ser man da? Da opplever man ett eller annet et annet sted innenfor dagsutfluktsavstand. Ikke det stedet man faktisk bor. Det samme blir det om man leier seg en bil for en dag. Man kjører da ikke rundt i gatene rundt hotellet? Problemet blir at hvis noen spør deg om hvordan var det der dere var på ferie, så har man faktisk ikke peiling, kanskje med unntak av nærmeste [strand](#). Nei – bryt ut fra *All Inclusive* hotellet og opplev omgivelsene.

Jeg for min del skjermes, og lover herved at dette blir siste gang med *All Inclusive*, bortsett fra på cruise. Trøsten er at dette var en bevist test over et kort tidsrom.

Terningkast 1.

All Inclusive hoteller, som ikke ligger langt fra absolutt alt, burde vært forbudt - spør du meg.

Jeg regner også med at mange av de som leser dette er helt uenige ☐

Livet er herlig på Kanariøyene bare en styrer unna All Inclusive!

Saludos

Audun

